

1 Αυγούστου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ HABEAS CORPUS ΤΟΥ
VLADIMIR PETROV,

Εφεσείων,

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9697)

Φυγοδικοί — Έκδοση φυγοδικίων — Έκδοση Ρώσου στη Ρωσική Ομοσπονδία — Διέπεται από τη Συνθήκη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της τότε Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για Παροχή Νομικής Συνδρομής σε Θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου που κυρώθηκε με το (Ν. 172/86) — Υπεριοχούν οι πρόνοιες της Συνθήκης έναντι των προνοιών του περί Εκδόσεως Φυγοδικίων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70) έτσι ώστε να μη απαιτείται η επισύναψη στην αίτηση μαρτυρίας ενοχής του καθ' ου η αίτηση.

5

Λέξεις και φράσεις — “Διωκόμενο πρόσωπο”, εν τη εννοία των νομοθετημάτων περί εκδόσεως φυγοδικίων, ερμηνεύεται ευρέως και περιλαμβάνει πρόσωπα εναντίον των οποίων εκκρεμοούν κατηγορίες κατόπιν αστυνομικής έρευνας έστω και αν ακόμη δεν έχει καταχωριθεί ποινική υπόθεση.

10

Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, απόρριψε αίτηση του εφεσείοντα για έκδοση εντάλματος habeas corpus με την οποία ζητούσε απόλυσή του από κράτηση που διατάχθηκε από Επαρχιακό Δικαστήριο μετά από απόφαση έκδοσής του.

15

Ο εφεσείων που ήταν Ρώσος, εφεσίβαλε την απόφαση. Η έκδοση του αποφασίστηκε βάσει των διατάξεων του Ν. 172/86 ο οποίος κύρωσε τη Συνθήκη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της τότε Ένωσης Σοσιαλιστικών Σοβιετικών Δημοκρατιών για Παροχή Νομικής Συνδρομής σε Θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου και από

20

25

τον περί Έκδοσης Φυγοδίκων Νόμο του 1970 (Ν.97/70).

Τα προς απόφαση θέματα ήταν (α) κατά πόσο θα έπρεπε κατά τη διαδικασία έκδοσης να δοθεί μαρτυρία που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ότι έχουν αποδειχθεί τα αδικήματα ή όχι, (β) κατά πόσο το ένταλμα που επισυνάφθηκε στην αίτηση ικανοποιούσε τις απαιτήσεις του Νόμου σχετικά με την ύπαρξη εντάλματος και (γ) κατά πόσο ο εφεσείων ήταν "διωκόμενο πρόσωπο" όπως παραγράφεται στο Νόμο.

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Η Συνθήκη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της τότε Ένωσης Σοσιαλιστικών Σοβιετικών Δημοκρατιών για Παροχή Νομικής Συνδρομής σε Θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου που κυρώθηκε από το Ν. 172/86 υπερισχύει του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70) και συνεπώς το Άρθρο 42.3 του Ν. 172/86 υπερισχύει του Άρθρου 9(5) του Ν. 97/70, ώστε καμιά μαρτυρία πέραν των στοιχείων που συνοδεύουν τη ρηματική διακοίνωση είναι αναγκαία και κατ' ακολουθίαν δεν απαιτείτο η επισύναψη στην αίτηση μαρτυρίας ενοχής του καθ' ου η αίτηση.

(2) Το έγγραφο που επισυνάφθηκε στην αίτηση ικανοποιούσε τις απαιτήσεις του Νόμου σχετικά με ένταλμα, ασχέτως της δομής του και του τρόπου σύνταξής του στη χώρα που εκδόθηκε.

(3) Ο όρος "διωκόμενο πρόσωπο", ερμηνεύεται ευρέως και περιλαμβάνει και πρόσωπα εναντίον των οποίων εκκρεμούν κατηγορίες κατόπιν αστυνομικής έρευνας, έστω και αν δεν έχει ακόμα καταχωριθεί ποινική υπόθεση.

~~Η έφεση απορρίφθηκε.~~

35 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Athanasiaides v. The Government of Greece [1969] 3 All E.R. 293,

In Re Vaskevitch (1992) 1(A) A.A.Δ. 136,

In Re Hachem (1991) 1 A.A.Δ. 723.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, (Χρυσοστομής, Δ.) που δόθηκε στις 22 Μαΐου, 1996 (Αίτηση 75/96) με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του εφεσείοντα για έκδοση εντάλματος Habeas Corpus. 5

N. Κληρίδης, για τον Εφεσείοντα.

E. Λοιζίδου, για τον Εφεσίβλητο. 10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο Δικαστής Π. Αρτέμης. 15

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Στις 29.4.96 κατόπιν σχετικής διαδικασίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας διέταξε την έκδοση του Καθ' ου η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία με σκοπό την ποινική του δίωξη σε σχέση με αδικήματα που αναφέρονται στην εξουσιοδότηση για έναρξη της διαδικασίας. 20

Στις 22.5.96 Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση του Καθ' ου η αίτηση για έκδοση εντάλματος Habeas Corpus και ο Καθ' ου η αίτηση εφεσίβηλε την απόφαση αυτή. Η έφεσή του αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας. 25

Το θέμα που έχουμε να αποφασίσουμε διέπεται από το Ν 172/86, ο οποίος κυρώνει την Συνθήκη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της τότε Ένωσης Σοσιαλιστικών Σοβιετικών Δημοκρατιών για Παροχή Νομικής Συνδρομής σε Θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου και από τον περί Έκδοσης Φυγοδίκων Νόμο του 1970 (Ν 97/70). 30

Τρία είναι βασικά τα θέματα που εγείρονται για απόφαση: 35

- (1) Κατά πόσο πέραν των στοιχείων που συνοδεύουν την αίτηση της ξένης χώρας απαιτείται η προσαγωγή, κατά τη διαδικασία έκδοσης, οποιασδήποτε περαιτέρω μαρτυρίας που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ότι εκ πρώτης όψεως έχουν αποδειχθεί τα αδικήματα ή όχι. 40
- (2) Κατά πόσο το ένταλμα που ελεσυνάφη στην αίτηση ικανοποιεί τις απαιτήσεις του Νόμου περί εντάλματος.

(3) Κατά πόσο ο καθ' ου η αίτηση είναι “διωκόμενο πρόσωπο”, όπως περιγράφεται στο Νόμο.

Ο τρόπος ερμηνείας διεθνών συμβάσεων αποτέλεσε το αντικείμενο πολλών κυπριακών και ξένων αποφάσεων. Σύμφωνα με την νομολογία, σε κάθε περίπτωση πρέπει να εξετάζεται η πρόθεση των συμβαλλομένων μερών (*Athanasiadis v. The Government of Greece* [1969] 3 All E.R. 293). Η διαδικασία εκδόσεως βασίζεται στις διεθνείς υποχρεώσεις που προκύπτουν από αμοιβαίες συμφωνίες μεταξύ διαφόρων χωρών, υποχρεώσεων που συνεπάγονται πλήρη ευθύνη και δέσμευση από την κάθε συμβαλλόμενη χώρα (*In Re Vaskevitch* (1992) 1(A) Α.Α.Δ. 136). Τέλος, συμβάσεις για την έκδοση φυγοδίκων δεν υπόκεινται στους συνήθεις κανόνες ερμηνείας του ημεδαπού δικαίου αλλά επιβάλλεται η φιλελεύθερη ερμηνεία τους για ευόδωση του στόχου στον οποίο αποβλέπουν και που είναι η καταπολέμηση του εγκλήματος σε διεθνή κλίμακα (*In Re Hachem* (1991) 1 Α.Α.Δ. 723).

Σύμφωνα με το Άρθρο 42.3 του Ν.172/86, το μέρος που ζητά την έκδοση φυγοδίκου “is not obliged to attach to the request the evidence of guilt of a person whose extradition is sought”.

Το Άρθρο 9(5) του Ν. 97/70 προνοεί ότι, για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση το δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί ότι “τα προσαχθέντα ενώπιον αυτού αποδεικτικά στοιχεία είναι επαρκή ώστε να δικαιολογώσι την παραπομπήν αυτού εις δίκην για το εν λόγω αδίκημα εφ' όσον τούτο διεπράττετο εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου”.

Το πρωτόδικο δικαστήριο θεώρησε ότι οι πρόνοιες του Ν. 172/86 συγκρούονται με εκείνες του Ν. 97/70 και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ουδεμία μαρτυρία πέραν των στοιχείων που συνοδεύουν την ρηματική διακοίνωση είναι αναγκαία, γιατί επικρατούν οι πρόνοιες του Ν. 172/86.

35

Αφού εξετάσαμε με προσοχή το θέμα καταλήξαμε στο συμπέρασμα πως η πιο πάνω θέση του δικαστηρίου είναι ορθή. Ερμηνεύοντας την Συνθήκη με βάση τις αρχές που προαναφέραμε, είναι καθαρό ότι η πρόθεση των συμβαλλομένων μερών ήταν να περιορίσουν τα αναγκαία στοιχεία σε εκείνα που προβλέπονται στη Συνθήκη και που δεν απαιτούν την επισύναψη στην αίτηση μαρτυρίας ενοχής του καθ' ου η αίτηση. Θα ήταν νομίζουμε παράλογο να καταλήξουμε σε αντίθετο συμπέρασμα τη στιγμή που η Συνθήκη δεν διαχωρίζει στάδια στην όλη διαδικασία για να καταλήξου-

40

με σε συμπέρασμα που θα οδηγούσε στο άτοπο, κατά τη γνώμη μας, αποτέλεσμα να ζητείται σε μεταγενέστερο στάδιο από την αιτούσα χώρα η προσαγωγή νέων στοιχείων και μαρτυρίας για ικανοποίηση του αιτήματός τους.

5

Ως εκ τούτου, εάν και σε όποιο μέτρο το Άρθρο 9(5) απαιτεί οποιαδήποτε επιπρόσθετη μαρτυρία, τούτο δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση, όπου φαίνεται ότι η μεταγενέστερη Συνθήκη που έχει και μεγαλύτερη ισχύ από το Ν. 97/70 έχει πρόνοιες που δεν συνάδουν με εκείνες του Ν. 97/70.

10

Το επιχείρημα του εφεσείοντα ότι το έγγραφο που έχει επισυναφθεί στην αίτηση δεν αποτελεί ένταλμα πρέπει επίσης να απορριφθεί. Στο έγγραφο εκείνο αναφέρονται όλα τα αδικήματα τα οποία κατ' ισχυρισμό διέπραξε ο καθ' ου η αίτηση και για τα οποία εκκρεμούν κατηγορίες εναντίον του. Το γεγονός ότι υπάρχει εισήγηση όπως τεθεί υπό κράτηση για να του επιβληθεί πρόστιμο και να τιμωρηθεί για τη διαφυγή του προς αποφυγή της ποινικής διαδικασίας, δεν επηρεάζει το υπό κρίση θέμα: είναι φανερό από το όλο περιεχόμενο του εγγράφου καθώς και από την έγκριση που δίδεται στο άνω μέρος της πρώτης του σελίδας από τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα της περιοχής για σύλληψη του καθ' ου η αίτηση και με ερμηνεία της όλης σχετικής νομοθεσίας κάτω από το πνεύμα που αναφέραμε πιο πάνω, ότι τούτο πρέπει να θεωρηθεί ως "ένταλμα" εντός της έννοιας του νόμου, ασχέτως της δομής του και του τρόπου που έχει συνταχθεί στη χώρα που εξεδόθη.

15

20

25

Η εισήγηση του εφεσείοντα ότι αυτός δεν είναι "διωκόμενο πρόσωπο" εντός της έννοιας του Νόμου, γιατί δεν φαίνεται να έχει καταχωρηθεί υπόθεση εναντίον του, είναι επίσης απορριπτέα. Ερμηνεύοντας ευρέως τα σχετικά νομοθετήματα, που σκοπό έχουν την έκδοση φυγοδίκων εναντίον των οποίων υπάρχει μαρτυρία για διάπραξη αδικημάτων με σκοπό τον παραμερισμό των συνόρων ως φράγμα στη δίωξη του σοβαρού εγκλήματος, ο όρος "διωκόμενο πρόσωπο" πρέπει να θεωρείται ότι περιλαμβάνει και πρόσωπα εναντίον των οποίων εκκρεμούν κατηγορίες κατόπιν αστυνομικής έρευνας, έστω και αν δεν έχει ακόμα καταχωρηθεί ποινική υπόθεση. Εν πάση όμως περιπτώσει, στο Άρθρο 37(1) της Συνθήκης (Ν. 172/86) ουδεμία αναφορά γίνεται σε "διωκόμενο πρόσωπο".

30

35

40

Κάτω από το φως όλων των πιο πάνω η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.